154 Мо истодагӣ хоҳем кард

(Матто 24:13)

1. Чӣ тавр паси сар
 Бикунем ҳар як озмоиш?
 Доим аз Масеҳ
 Ибрат гирем дар ҳар санҷиш.
 Ӯ мебаст ҳама вақт
 Умед ба Яҳува.

(***НАҚАРОТ***)

Қавӣ созем имонро,
То бошем устувор.
Меваи сабр ширин аст,
Орад баракатҳои бешумор.

2. Дар ин замона
 Кашида ранҷу машаққат,
 Бо умедворӣ
 Зоҳир кунем сабру тоқат.
 Ҳаёти беғамро
 Мо чашем оқибат.
 (***Нақарот***)

3. Намегузорем,
 Ки чизе моро кунад суст.
 Бо саъю талош
 Лутфи Худоро хоҳем ҷуст.
 Боз каме сабр кунем
 Ва расем ба орзу.
 (***Нақарот***)

(Ҳамчунин нигаред ба Аъм. 20:19, 20; Яъқ. 1:12; 1 Пет. 4:12-14.)

snylpnw-TJ No. 154 4/16
© 2016 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania